

de ellers ere berettigede til at falholde, og i de samme Kvantiteter.

Naar Skippere ville foretage den Forhandling af deres Varer, der efter § 38 i Loven af 29de December 1857 er dem tilladt, ved at lade Varerne forauktionere, maa dog Forauktioneringen kun foregaa fra eller ved Skibet.

Strandede eller hanarevede Varer kunne, om end Cieren ikke er handelsberettiget, ved første Afhændelse i Stort og Smaat bortfalges ved Auktion." vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

3) Forslag under Nr. 3 til § 7 af Grifsen og Hasle:

Paragrafen udgaar.

forkastedes med 23 Stemmer mod 14.

4) Forslag under Nr. 4 til § 9 af Udvalgets Flertal:

Paragrafen affattes saaledes:

„Dvor det findes hensigtsmæssigt, kan den kommunale Bestyrelse i en Kjøbstad eller en af de i § 7 nævnte 6 Kommuner med Indenrigsministerens Samtykke affatte en Vedtaegt, hvori der træffes Bestemmelse om, i hvilket Omfang de i Loven af 29de December 1857 § 58 omhandlede Næringsadkomster kunne meddeles i Kommunen.

Borgerstab, Næringsbevis eller anden Udkomst til at drive noget af de i bemeldte Lovs §§ 58 og 59 ommeldte Næringsbrug kan herefter ikke gives Noget, der har udstaaet Straf af Fængsel paa Bånd og Brød, naar denne er idømt for Løsgænger eller Velseri eller under en offentlig Sag for nogen af de i almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866 omhandlede Forbrydelser, og enhver af bemeldte Næringsbrugere, hvem saadan Straf overgaa for nogen af de i Straffelovens § 182 samt 23de og 26de Kapitel nævnte Forbrydelser, skal have sin Næringsadkomst forbrudt."

vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.

5) Forslag under Nr. 5 til § 10 af Udvalgets Flertal:

Denne Paragraf redigeres saaledes:

„Naar en Forbrugsforening mod de gældende Regler udøver sin Virksomhed uden at erhyvde Borgerstab eller Næringsbevis, straffes Foreningens Bestyrere med Bøder som for uberettiget Næringsbrug efter de i § 75 i Loven af 29de December 1857 givne Regler, og, forsaavidt der fordeles Brændevin mellem Foreningens Medlemmer, med Bøder af den i bemeldte Lovs § 77 angivne Størrelse."

vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

6) Forslag af Hasle til § 12:

Paragrafen udgaar.

forkastedes med 27 Stemmer mod 12.

Forslag af Udvalgets Flertal til samme Paragraf:

Sidste Punktum danner et nyt Stykke.

betragedes som vedtaget uden Afstemning.

Sagen i dens Hælfed fattes derpaa under Forhandling.

Scholer: Jeg har Lyft til at udtale et Par Ord angaaende denne Sags hele Stilling, forinden den forlader dette Thing. Dengang der i sin Tid kom forferdelige Klager fra Kjøbstæderne over deres uheldige Stilling, lagde man efter min Overbevisning feilagtig Skylden over paa den Næringsfrihed, der var indtraadt, og troede, at det var i denne, at den uheldige Stilling havde sit Udspring. Dette er efter min Overbevisning et aldeles feilt Syn paa Sagen; i mine Tanker var det nærmest Kjøbstædernes ulykkelige Kreditforhold, der voldte denne Stilling, og maaffe man ogsaa paa sine Steder ikke har fulgt det gamle Ord, som siger: Sæt Læring efter Næring. Kjøbstæderne vedbleve imidlertid at raabe høit og at komme med Klager til Indenrigsministeren, og den daværende Indenrigsminister fandt sig da foranlediget til at nedsætte en Kommission for at tage disse Klager og Forhold under Overveielse. Nu kom altsaa Kommissionen — og jeg skal ikke udtale den mindste Dabel enten imod Ministeren, der nedsatte den, eller imod selve Kommissionen — og saavidt jeg erindrer, indkom der til den Jordringer fra mangfoldige Kjøbstæder, der gik ud paa, at den halve Del af Næringsloven, for ikke at sige den hele, skulde tilintetgjøres. Der kom i det Hele mange forunderlige Meninger frem fra Kjøbstæderne, og alle gik de ud paa, at man skulde sig forstræffelig forurettet. Kommissionen tog naturligvis ikke Hensyn til alle disse høie Raab og Klager, men nu var den en Gang kommen sammen, og Noget skulde den gjøre. Den kom da ogsaa med sine Indstillinger til Indenrigsministeren, saaledes som enten samtlige dens Medlemmer eller dens Flertal havde fundet det rettest at forme dem, og da nu disse Indstillinger fra Kommissionen vare komne til Ministeren, funde denne ikke lade Sagen falde, men maatte ligeledes anse sig forpligtet til at gjøre Noget. Ministeren har da ogsaa fulgt Kommissionen i nogle Punkter, medens han har erklæret, ikke at kunne følge den i visse andre, og ved alt det, der saaledes er foregaaet, er Sagen skruet op til noget Stort, medens den dog i mine Tanker har saare lidt at betyde. Den forunderlige Anskuelse, der ligefrem næres hos Mange om, at der er en Forskjel mellem Kjøbstæderne og Landet, har i